

[Justitsministeren]

enige i, at familiesammenføringsreglerne skal vi også drøfte nærmere. På den baggrund ser jeg relativt optimistisk på det.

Jeg betragter sagsbehandlingsprocedurerne, den tid, der går, den måde, hvorpå vi har bygget det op, som noget af det mest afgørende i denne sammenhæng, og dér betragter jeg ikke en folkeafstemning som særlig relevant. Og hvad var det for resten, vi skulle stemme om?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren henviser til, at daværende flygtningehøjkommissær Stoltenberg har sagt, at der er risiko for, at vores asylprocedure bryder sammen. Det er korrekt, det har højkommissariatet sagt om det europæiske system. Men der er ikke nogen som helst tendenser til eller bare en begyndende udvikling til, at det skulle være tilfældet i Danmark.

Ministeren sagde også, at vi ikke skulle fraskrive os vore internationale forpligtelser. Der var 20.000 opholdstilladelser i år, og hvis der var for mange af den ene kategori, så måtte vi skære på den anden.

Så vidt jeg kan se, må de 20.000 inkludere nordiske statsborgere, EF-statsborgere, indvandrere, flygtninge og familiesammenføringer. Hvis jeg ikke er helt galt afmarcheret – jeg kan se, indenrigsministeren nikker – kan vi ikke reducere de nordiske og ikke reducere EF-statsborgerne; ergo kan vi reducere flygtningene og familiesammenføringerne. Det er det, der er kernen.

Da ministeren nu har erkendt, at vi kun har brugt loven efter dens anvendelse, nemlig til politiske flygtninge, kan jeg ikke forstå, hvordan vi så kan leve op til vores internationale forpligtelser ved at skære ned, når vi bliver tvunget til via en kvote at skære ned på de politiske flygtninge eller på rimelige og ordentlige familiesammenføringer.

Jeg må sige, at jo mere ministeren taler om dette kvotesystem, jo mere uforståeligt bliver det i hvert fald for mig. Det bliver mere og mere dunkelt. Vi skal fremtidssikre. Jeg har meget svært ved at se, hvorfor i alverden vi skulle lave en fremtidssikring nu og dermed forringe nogle vilkår, vi hidtil har været bredt enige om var rimelige, ordentlige, rigtige og i overensstemmelse med vores internationale forpligtelser.

Hvis den omtalte menneskeflugt kommer, kan denne lovgivning ikke gøre noget – det er helt andre foranstaltninger, vi så skal have. Hvis bare 50.000 af de 500.000 årligt fra Østeuropa kommer, kan denne lovgivning ikke batte noget.

Jeg har noteret mig, at jeg stadig væk ikke kan få svar på, hvor lang sagsbehandlingstiden er i den første instans, altså fra asylansøgeren kommer til landet, hvor lang den er ved politiet, og hvor lang den er, indtil direktoratet er færdigt. Det synes jeg ville være nogle interessante tal at få på bordet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg synes næsten, jeg skylder Folketinget at fortælle, hvorfor vi har den familiesammenføringsregel til forældre over 60 år. Der er måske ikke så mange til stede, der var med til at lave 1983-loven.

Den regel har vi såmænd, fordi der, da vi drøftede 1983-loven, var en almindelig forståelse for, en respekt for de familiestrukturer, som typisk var gældende i de lande, som indvandrere kom fra. Vi diskuterede meget alderen, om det skulle være 55 eller 60 eller 65 år, og vi endte altså med de 60 år, fordi vi vidste, at levealderen var kortere i de lande, hvor vi fik indvandrere fra.

Men den blev jo aldrig et ubetinget retskrav. Det er et retskrav, der er betinget af, at den pågældende forælder ikke har andre børn, som er nærmere til at påtage sig forsørgelsen, og det vil sige andre børn i hjemlandet. Der var typisk tænkt på forældre, der bliver alene, som bliver enker/enkemænd, og som ikke har andre børn derhjemme, fordi kulturmønsteret tilsiger de familier, at børnene skal forsørge deres forældre. Det er grunden. Nu ved ministeren i hvert fald det, så ministeren ikke en anden gang behøver at spørge, hvorfor vi har den regel.

Jeg kan forstå, at det bl.a. er flugten fra Rusland, som gør, at ministeren vil stramme nogle af de regler, vi nu står med. Jeg ved jo ikke, hvordan det vil gå, det er der ingen af os der ved, med alle de dér scenarier. Det kan da godt være, at livet i Rusland og andre tidligere Sovjetrepublikker igen bliver sådan, at der kommer politiske flygtninge derovre fra. Men jeg går da ikke ud fra, at der ligger noget i det, mini-